

Západočeská univerzita v Plzni
Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara

Bakalářská práce

Autorská kniha

Zdena Hrušková

2015

Západočeská univerzita v Plzni
Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara

Katedra výtvarného umění

Studijní program výtvarná umění

Studijní obor Ilustrace a grafika

Specializace Ilustrace grafika

Bakalářská práce

Autorská kniha

něco málo o programu Erasmus

Zdena Hrušková

Vedoucí práce: doc. akad. mal. Mikoláš Axmann
Katedra výtvarného umění
Fakulta Designu a umění Ladislava Sutnara
Západočeské univerzity v Plzni

Plzeň 2015

Prohlašuji, že jsem práci zpracoval(a) samostatně a použil(a) jen uvedených pramenů a literatury.

Plzeň, duben 2015

.....

podpis autora

OBSAH

1 MÉ DOSAVADNÍ DÍLO V KONTEXTU SPECIALIZACE.....	6
2 TÉMA A DŮVOD JEHO VOLBY.....	8
3 CÍL PRÁCE.....	9
4 PROCES PŘÍPRAVY.....	11
5 PROCES TVORBY.....	13
6 TECHNOLOGICKÁ SPECIFIKA.....	14
7 POPIS DÍLA.....	17
8 PŘÍNOS PRÁCE PRO DANÝ OBOR.....	22
9 SILNÉ STRÁNKY.....	23
10 SLABÉ STRÁNKY.....	24
11 SEZNAM POUŽITÝCH ZDROJŮ.....	25
a) Knižní a periodická literatura.....	25
b) Internetové zdroje.....	26
12 RESUMÉ	27
13 SEZNAM PŘÍLOH	28

1. Mé dosavadní dílo v kontextu mé specializace

Od prvního ročníku mě mým studiem specializovaným na grafiku samozřejmě provázely grafické techniky. Využila jsem je již v první ztvárněné klauzuře. Ta byla částečně společným dílem, pro které každý člen mého oboru vytvořil dvojstranu na téma přísloví. Každý student posléze obdržel od spolužáků jimi ztvárněné dvojstrany a dohromady se svou prací je svázal do knihy, ke které vytvořil před-
sádky a obálku. Tehdy jsem použila techniku šablony, foukání tuše přes fixírku a tupování barvy přes prořezanou folii. V semestrální práci jsme na papír/plátno/kov vytvořili za použití libovolných grafických technik kompozici na volné téma.

Ve druhém semestru se v klauzurní práci od grafických technik upustilo, vznikl malovaný portrét rodiny na ploše 1,5 m široké a 1,2 metru vysoké. V semestrální práci jsem pak vytvořila technikou linorytu portrét mé spolubydlící a jejího psa na pozadí noční krajiny města.

Ve třetím semestru jsme se zabývali litografií, tiskem z plochy. Tato technika mě díky možnosti ponechání si volného rukopisu zaujala natolik, že jsem v ní vytvořila i klauzuru. K povídce Černý kocour od E. A. Poea jsem vytvořila ilustrace v černobílém provedení s občasným barevným akcentem. V semestrální práci jsem na plátno velikosti B1 vytvořila pomocí ručního tisku kompozici z kočičích hlav.

Ty jsem vyryla do lina. Zadní plochu jsem vytvořila z frotovaných provazů, teprve potom jsem na ni vytiskla pomocí olejových barev a knihařské barvy motiv hlav.

Čtvrtý semestr proběhl v duchu experimentálního tisku na textil. Klauzura vznikla opět na velké ploše - 2 m na šířku a 1,2 m na výšku. Na textil jsem položila natrhané kusy papíru, lepenky, folií a přejížděla jsem po ploše tiskařským válečkem, dokud nevznikly požadované zelené a černé plochy. Poté jsem na ně šablonou přenesla tvar kostela a přilehlé zdi, která celé plátno rozdělila na dvě nestejně velké plochy. Hotové plátno jsem posléze nafotila s pomocí sestry jako modelky v prostředí malého vlakového nádraží. To bylo posprejované grafity a pomalované žáky 1. stupně základní umělecké školy. Plátno během předvádění plnilo různé funkce, např. pláště, koberce, nebo se proměnilo v dekorativní sloup atd. Následně jsem jej ještě rozstříhala, nalepila na deštník a vzniklo ještě pár fotografií s tímto předmětem.

V pátém semestru jsem odjela na stáž do Polska. Na štětínské Akademii umění jsem se grafickým technikám příliš nevěnovala. Závěrečné práce vznikly většinou v počítačových grafických programech, nebo v malbě.

V průběhu tří let jsem si vyzkoušela všechny základní grafické techniky – tisk z výšky, z plochy, z hloubky, jejich kombinace i experimenty, ruční i strojní tisk. Kromě toho jsem se v několika semes-

trálních cvičeních setkala i s grafikou v prostoru – například jsme vyráběli objekty z větví, polepovali jsme je průsvitným papírem a domalovávali tuší. Objekty jsme nakonec zničili - spálili, potopili a vše fotograficky zdokumentovali. Nebo jsme vyrobili věc/objekt z papíru a nafotili jej v určitém prostředí a situaci – například při pohledu z okna, v přírodě, v konfrontaci s jinými věcmi. Výsledné fotografie jsme posléze sestavili do knihy. Díky všem zkušenostem s těmito technikami jsem se mohla jednodušeji rozhodnout pro výsledné ztvárnění knihy.

2. Téma a důvod jeho volby

Téma jsem si zvolila již o prázdninách. Při vyplňování dokumentů kvůli odjezdu na stáž jsem si uvědomila, že mohu svoje zážitky a pocity ze studia ve Štětíně přenést na papír, výtvarně je zpracovat a vytvořit k nim vlastní text. Zachycením dojmů vznikne jakýsi deník z pobytu v Polsku. V Polsku jsem nikdy před tím nebyla a ani jsem se o něj nijak zvlášť nezajímala. Neměla jsem tedy konkrétní představu, jak tuto zemi zachytit. Až později jsem se rozhodla zaměřit se spíše na školu a s ní spojená témata studijní i mezilidská.

Navíc jsem si uvědomila, že mi stáž může poskytnout dostatek času ke sběru materiálů – fotografií, skic, námětů. Budu mít možnost si promyslet, jak bude výsledek vypadat.

Zároveň celé zadání umožňuje kombinaci různých grafických technik, kreseb i fotografií a narozdíl od ostatních témat tedy poskytuje velkou volnost.

To mi vyhovuje, protože jsem se nechtěla vázat na jednu grafickou či kresebnou techniku a také jsem nechtěla vytvořit jen soubor kreseb či grafik, ale uvažovala jsem o knize.

Téma autorské knihy mě zaujalo i proto, že umožňuje nejen kombinaci grafických technik, ale vytvořený ilustrační materiál a vlastní psané texty se propojují a uzavírají v jednom celku.

3. Cíl práce

Cílem práce byl vznik autorské knihy. V její textové části by měl být čtenář uveden do světa dvou studentek odjíždějících na studijní stáž do zahraničí. Dále by měl sledovat jejich cestu, pobyt v daném místě, měl by být seznámen s výukou na Akademii, s konkrétními vyučovacími metodami, s jednotlivými vyučujícími, s jejich přístupem i částečnou charakteristikou. Z knihy by také měly být patrné vztahy mezi studenty místními i nová vzniklá přátelství českých a polských studentů. Mělo by být rozpoznatelné určité klima a duch Akademie. V neposlední řadě by měl čtenář poznat město a jeho okolí.

V ilustracích by pak měl být znát můj pohled na celý pobyt v Polsku s určitým odstupem a nadsázkou.

Knihy by se neměla zabývat žádnými závažnými či kritickými situacemi (nestaly se žádné, které by stáž nějak výrazně narušily). Nešlo mně ani o žádný podrobný popis čtyř měsíců prožitých v zahraničí, protože i tam docházelo k určité stereotypnosti a ta by čtenáře nezaujala. Zároveň se mi nechtělo popisovat pouze moje pocity, zážitky z výletů k moři nebo k jezerům, či večery u řeky. Zaměřila jsem se proto na školu a zmínila to nejpodstatnější, co mě potkalo a zaujalo. Vedle toho ale zmiňuji i zážitky mimoškolní, které k našemu tamnímu životu nedílně patřily a nemělo by smysl je úplně opomíjet. Využily jsme pobytu v zahraničí také k tomu, abychom poznaly zemi jinak než jen ze školní lavice. Šlo především o pozorování rozdílů ve

všedním životě Poláků a Čechů, nebo o přírodní, historické, kulturní a zeměpisné zajímavosti.

4. Proces přípravy

Po příjezdu do Štětína jsem původně chtěla každý den alespoň několika větami zachytit do deníku. Zejména ze začátku, kdy byly dojmy z cizího prostředí nejsilnější. Ale protože nerada píši deníkové zápisy, poznamenávala jsem si jen jednotlivé události a myšlenky, které mě nějak zaujaly, bez přesného datového určení. Např. různá jazyková nedorozumění, nebo jen pár slov zaslechnutých v hodině ve škole.

Od počátku mého studijního pobytu jsem fotografovala cokoliv, co mě zaujalo – pobyt v hostelu, ulici, školu, parky, lidi, moře, město. Pořádila jsem kolem 700 snímků. Je škoda, že vzhledem k roční době je na většině z nich monotónní šedá obloha, opadané listí a projevující se podzimní nečas. Tomu jsem se ale nemohla vyhnout. Snímky jsem posléze roztřídila do různých kategorií podle místa vzniku (některá místa jsem fotila opakovaně) a začala jsem uvažovat o jejich rozmístění do knihy.

Od začátku jsem chtěla, aby v knize byla zachycena škola a také různé předměty, které jsem měla možnost studovat. Proto jsem nafotila i mnoho snímků přímo v jednotlivých budovách. Později se z námětu škola stal prvek nejdůležitější a tak mu dávám v knize nejvíce prostoru.

Při přípravě této práce jsem se inspirovala také v literatuře. Knížky jsem ráda četla od malička. Byla to má oblíbená zábava. Když jsem

začínala přemýšlet o tom, jak napsat texty, podívala jsem se do domácí knihovny a našla jsem Anglické listy od Karla Čapka. Zaujaly mě jeho kresby z cest, které do knihy vložil i příjemný, lehký a humorný styl jeho vyprávění, který se často v jeho knihách objevuje (mé oblíbené jsou například Italské listy, Povídky z jedné i z druhé kapsy, ale i pochmurnější Válka s mloky).

Moje další oblíbená je útlá knížečka Mladí páni v kamaších od Pelhama Grenville Woodenhouse. Suchý anglický humor zde na několika málo stránkách ukazuje „všední“ život pánů ze staré Anglie. Mezi mé oblíbené autory patří také Petr Nikl. Zaujala mě například kniha Přeshádky, pak knížky Květy Pacovské, které jsem viděla na výstavě o knihách dětské ilustrace v Písku.

5. Proces tvorby

Bakalářskou práci jsem začala tvořit v únoru. Nejdříve jsem zkoušela pracovat s fotografiemi. Vybrané snímky jsem ve Photoshopu nejprve jen mírně upravila (kontrast, ořez, jemné doostření, pokud bylo nutné). Poté jsem je začala kombinovat. Například jsem vzala snímek pláže s kamínky a vložila do něj kresbu lávky, která byla provedena v tuši. Pak jsem vzala snímek mé spolubydlící kamarádky, která na pláži byla se mnou, a vložila jsem její zmenšenou postavu rovněž na pláž. Její tělo jsem umístila tak, aby se nohama dotýkala nakreslené lávky a vypadalo to, že se po ní prochází. Celý zkombinovaný obrázek jsem pak ještě barevně doladila tak, aby působil co nejpřirozeněji. Ke snímku jsem nakonec umístila rukou psaný nadpis Miedzizdroje, což je místo, kde se údajně scéna měla odehrát. Takto vzniklo asi 5 scén, ale nebyla jsem s výsledkem spokojena.

Tak jsem tedy zkusila něco jiného. Úplně jsem vynechala fotografii a kreslila jsem Centropenem pouze jednoduché skicy. Ty jsem posléze naskenovala a v počítači upravila. Jako barevný podklad jsem zvolila jemné modré a červené odstíny, ale celkový výsledek nevypadal příliš dobře.

Takže jsem nakonec zvolila úplně jinou techniku, v níž kombinuji šablonový tisk, práci v počítači a kresbu.

6. Technologická specifika

Konečný výběr techniky tvorby bakalářské práce v podstatě znamenal, že převážná část procesu tvorby se dělá v grafických programech v počítači. Ale prvním krokem byly samotné kresby vytvořené Centropenem o síle 0,1 mm. Soubor jednoduše nakreslených kreseb jsem naskenovala do počítače. Poté jsem vytvořila štětcem a temperou několik barevných ploch skládajících se z modré, žluté, okrové a hnědé barvy. Ty jsem opět oskenovala do počítače. Veškeré následující úpravy (až na závěrečnou sazbu a úpravu textu) probíhaly v programu Adobe Photoshop.

Jako první jsem upravovala zadní plochu. Naskenované pomalované plochy jsem zvětšila nebo zmenšila na požadovanou velikost a ořízla. Plochu jsem výrazně zkontrastovala a některé její části jsem znovu vyřízla a zkopírovala zpět do obrazu na jiná místa. Tím se v podstatě daly vytvořit ze dvou nebo tří skenů různé plochy jako podklad k mnoha ilustracím. Díky vyříznutým plochám se obraz měnil, ačkoliv jsem stále vycházela ze dvou původních skenů. Takto vytvořené plochy tedy sloužily jako základ a podklad, na který jsem v dalších vrstvách pokládala centropenové kresby. Ty jsem vyčistila, přidala jsem na sytosti černé a položila je na danou plochu. Protože vnitřek těchto kreseb byl bílý a linie černá, vytvořily příjemný kontrast k barevné ploše v pozadí.

Kresbu jsem zvětšovala/zmenšovala vzhledem k pozadí, dokud se

mi poměr nezdál ideální. Na závěr jsem přidala šablonové tisky – ornamenty. Ty jsem vytvořila z folie a přenesla na karton. Provedla jsem sken do počítače a ve Photoshopu jsem je přidala k tvořeným obrázkům. Barevně jsem je následně upravila (namnožila, zmenšila/zvětšila, vyčistila) tak, aby se hodily jak k zadní ploše, tak i ke kresbám.

Hotové kresby jsem pak společně s textovými částmi vložila do programu InDesign. V něm jsem provedla úpravy textu a přiřadila k němu se hodící ilustrační materiál.

Také jsem se rozhodla vložit na levou stranu k textům ornament. Jeho motiv jsem vzala vždy z protilehlých ilustrací, takže pokud ilustrace na pravé straně obsahovala třeba obdélníky, objevily se i pod textem na straně levé.

Tyto motivy jsem ale nevkládala vždy, takže některé kapitoly na levé straně mají pouze texty a rukou psané názvy.

Názvy jsem vytvářela Centropenem o síle 0,1 mm – stejně jako kresby. Posléze jsem je naskenovala a obarvila v počítači. Nakonec jsem je zvětšila/zmenšila na potřebnou velikost, přizpůsobila jsem tomu i ornament, který je v dolních částech stránek a vložila do InDesignu, ve kterém došlo k vysázení samotného textu a posledním úpravám.

Výjimkou je titulní strana. Motiv – mapu, jsem stáhla z internetu, vložila do Photoshopu a převedla do černobílé verze. Poté jsem ji

zjednodušovala tak dlouho, dokud jsem nedosáhla čistých ploch.

Nakonec jsem ji vybarvila a umístila na barevný podklad stejně jako ilustrace uvnitř knihy.

7. Popis díla

Kniha má 46 stran. Obsahuje 15 textových stran, 20 ilustrací, z nichž některé jsou dvojstrany, nacházejí se v ní vakáty a pod texty se vyskytují drobné kresbičky nebo ornamenty, vypůjčené z protilehlých stránek s ilustracemi.

Předsádku tvoří motiv cest, které jsem ve Štětíně nejčastěji absolvovala. Konkrétní body cesty jsou označeny bílými, rukou psanými popisy. Schéma cesty je tvořeno šablonovým tiskem. Předsádka byla původně barevná jako ostatní ilustrace, nakonec jsem ji ale převedla do stupňů šedi, aby působila vůči ilustracím méně nápadně a agresivně.

Motivem obálky se stala zmenšená mapa samotného Štětína, jde o její zjednodušenou variantu. Předlohu jsem našla na internetových stránkách Seznam.cz. Nadpis je samozřejmě ruční a plocha za motivem je opět kombinací skenovaného, v počítači dobarvovaného materiálu a šablony.

Vnitřní strany knihy mají text sázený vždy na levou stranu knihy.

Zvolila jsem patkové písmo Constantia, velikost je 11 bodů.

Texty zachycují mé dojmy, poznatky a příhody z pobytu ve Štětíně.

Knihu otevírá krátký dialog s mojí spolužačkou Kamilou Pokornou, která jela na stáž se mnou a stejně tak dialog s ní knihu uzavírá.

Děj knihy popisuje cestu přes Polsko až do cíle, první dojmy a zmatky, které náš příjezd vyvolal, neboť jsme byly prvními studentkami v

programu Erasmus, které na jejich Akademii studovaly i různé další peripetie pobytu.

V textu zmiňuji většinu předmětů, které jsme absolvovaly. Vyprávění občas prokládám dialogem, abych výstižněji popsala situaci. Kromě školy se zmiňuji i o městě, polském jídle, moři, výstavách a lidech, protože to jsou faktory, které dokreslí celkový obraz studijní stáže.

Sem vkládám několik ukázek pro přiblížení textu:

Úryvek z kapitoly Cesta:

Dozvídáme se, že těch 10 minut se s kufry protáhne minimálně na čtyřicet. Doporučují, abychom si vzaly taxi, jenže u sebe nemáme takovou hotovost. Nakonec nám navrhnou, že nás tam dovezou vlastním autem. S radostí přijímáme. Naše kufry a ruksaky jsou naloženy, naše maličkosti nacpány na zadní sedadla a už vyrážíme. Asi za 10 minut se ocitáme před hostelem Sztukateria, který má být naším novým domovem. Poděkujeme a s radostí, že už to cestování konečně budeme mít z krku, vtrhneme na recepci. Působí útulně, civilizovaně, paní nám předá klíče od pokoje s úsměvem od ucha k uchu.

„Je to třetí patro, pokoj 33. K dispozici máte společnou koupelnu s dalším pokojem, televizi, Wi-Fi, v patře nad vámi je společná kuchyně, využívají ji jen studenti naší Akademie. Ať se Vám u nás líbí.“

„Děkujeme a máte tu prosím výtah?“ zeptám se s očekáváním kladné odpovědi.

„Bohužel, ten zde není,“ zakroučí hlavou a s mírným zděšením se dívá na dva kufry téměř dosahující mé výšky 158 cm, a dvě krosny, které končí vysoko nad našimi hlavami.

„Ehm, tak děkujeme,“ zašeptám slabým hlasem a snažím se nepředstavovat si, jak se za chvíli budeme dostávat po schodech nahoru.

Jako rozcvičku si to vyběhneme s krosnami. To ještě jde. Odhodíme je na zelený koberec a nadšeně se vracíme pro zbytek. Protože jsme si musely zabalit věci na 4 měsíce, dovedete si určitě představit, jak narvané a těžké kufry byly. Nevím, kolik sprostých výrazů jsme v následujících chvílích použily, ale zcela jistě by se s nimi dal vytvořit nový Ottův slovník naučný, nebo alespoň jeho příloha. Naše lopocení spatřili dva obyvatelé hostelu, ale ani jeden nám nebyl ochotný podat pomocnou ruku. Avšak nemožné se stalo skutečností a o půl jedenácté byl druhý kufr vtažen do našeho pokoje a my jsme mrtvé padly do peřin.

Úryvek z kapitoly Pan Zebrowski:

Pan Zebrowski nás chtěl vzdělat v tvorbě plakátu. A přes jazykovou bariéru nás chtěl poučit také o polské kultuře, takže nám půjčoval knihy polských ilustrátorů, různé katalogy z výstav, kalendáře a další graficky zpracované věci.

Snažily jsme se pochopit, o co mu jde, ale zase tolik se nám to nedařilo. Nakonec jsme cosi vytvořily, snad jej to i trochu zaujalo a

schválil to. Říkal, že prý jsou ty věci od srdce. Tak třeba měl pravdu.

Pan Zebrowski se nás také často ptal na zvláštní věci.

„A vy jste vegetariánky?“

„No nejsme.“

„Ale zvířata trpí, když je jíme.“ A podával nám knížku „Pohádka o prasátku“, což byl takový mírumilovný příběh o prasečí rodince. Asi jsme jen tušily, co tím chtěl říct.

Úryvek z kapitoly Serigrafie:

Pán nám laskavě obstaral dřevěné rámy, ale samotné napínání nechal na nás. Rozdělili jsme se do skupinek po třech, vzali jsme si rám a síťovinu a začali jsme ji napínat. Dva vždy silou napínali materiál a jeden přicvakával síťovinu k rámu. Poté, co jsme rudí a vyčerpaní od napínání hrdě položili síťo doprostřed stolu, mile se usmál, položil na něj lehkou plastovou lžičku, síťovina se mírně prohnula a my jsme museli začít znovu.

Po druhém připnutí řekl, že si spletl strany, že takhle se tisknout nedá a tak jsme si to pro potěšení a kondičku dali ještě jednou.

Tiskli jsme mastnou tiskařskou barvou, která rychle ucpala tisknouce místa a nešlo s tím nic dělat. Flekaté výtvary jsme zkroušeně pokládali do sušáku. Do následující hodiny stejně zmizely. Myslím, že vedoucí, když tisky spatřila, tajně je vyhodila do koše, aby je nespatrišla inspekce, která tam brzy měla dorazit.

Síťo byla po tisku nepoužitelná, takže se musela strhnout a mě už

bylo dopředu líto následující skupiny, která musela všechno znovu absolvovat.

Závěrečný dialog:

Únorové šedivé ráno před školní budovou:

„Zdeníí?“

„Co je Kami?“

„Už jsme zase tady.“

„Jo.“

Snažila jsem se občas do textu vložit nadsázku a vše brát s jistým nadhledem. V ilustracích se pak snažím o podobné výrazové prostředky jako v textu.

Kresby jsou zjednodušené, stylizované, nezaobírají se detaily. Černobílé provedení kreseb kontrastuje se zbývající barevnou plochou, což kresby trochu opticky odděluje, ale neruší to celkový dojem.

Vakáty jsem použila proto, aby si čtenář mohl od ilustrací odpočnout, protějšší stránka vakátu pak navozuje děj, který se odehrává na následující dvojstraně. Tři ilustrované dvojstrany pak znázorňují můj pohled na město a na pláže, na dojem, který ve mně zanechala místa, která nejsou spojena s Akademií a se studiem.

Čtvercový formát se mi pro knihu zdál nejvhodnější, protože podle mého názoru umožňuje vytvářet lepší kompozice na jednotlivých stránkách i na dvojstránkách.

8. Přínos práce pro daný obor

Ve své práci jsem se snažila zkombinovat klasickou ruční kresbu s klasickými tiskovými technikami a propojit je se současnými technologiemi za pomoci digitální techniky.

Snad se mi podařilo ukázat, že jde tyto prvky sloučit dohromady a výsledek může působit přirozeně, nenásilně.

Klasické grafické tiskové techniky mohou podpořit současné metody tisku a tvorby, mohou se využít při úpravách díla vytvořeného v počítačové grafice a naopak počítačová grafika může pomoci doplnit ruční tisk a kresbu o další výtvarné prvky.

9. Silné stránky

Kniha podle mého názoru dobře kombinuje různé grafické techniky a kresby.

Ukazuje možnosti, jaké poskytuje práce v počítači a tedy v grafických programech, zároveň však ponechává prostor i pro volnou ruční kresbu a tisk klasickými grafickými technikami.

Ve výsledku nabízí ucelený pohled na kombinaci těchto „starých“ a „nových“ metod výtvarného vyjádření.

Čtenář pak sám může hádat, nakolik byla práce na té které ilustraci odvedena v grafickém programu nebo ručně.

Z textu se pak dozví kontext a ten mu umožní více či méně ilustrace pochopit a vnímat.

10. Slabé stránky

Vzhledem k nedostatku času jsem nevytvořila tolik ilustračního materiálu, kolik bych skutečně chtěla. S ilustracemi by se dalo ještě dále pracovat a rozvíjet je, zkoušet další možnosti úprav v počítači, nebo jen zkoušet jiné stylizace a kompozice obrázků.

Pokud by bylo více času, pokusila bych se i o další ztvárnění titulků u textů. Kromě rukou psané varianty bych ještě zkusila klasické pís-
mové fonty a kombinace patkového a nepatkového fontu.

U textové části bych možná přidala ještě nějaké další vzpomínky a více se zaměřila na lidi, kteří nás studiem v Polsku provázeli.

11. Seznam použitých zdrojů

11.1 Knižní a periodická literatura

NIKL, Petr. Přeshádky. Praha: Meandr, 2010.
ISBN 078 - 80- 86283-86-9.

WODEHOUSE, Pelham, Grenville. Mladí páni v kamaších. Praha: Vyšehrad, 1987. ISBN 33-745-87.

ČAPEK, Karel. Anglické listy. Praha: Leda, 2011.
ISBN 978-80-7335-179-3.

PACOVSKÁ, Květa. Svět pohádek bratří Grimmů. Praha: Albatros, 1984.
ISBN 13-798-84.

ŠAŠEK, Miroslav. To je Paříž. Praha: Baobab, 2013.
ISBN 978-80-87060-69-8.

11.2 Internetové zdroje

WIKIPEDIE – VÝSTAVA O ILUSTRACI PRO DĚTI

http://www.rozhlas.cz/cb/zpravodajstvi/_zprava/156126

WIKIPEDIE – WODEHOUSE

http://cs.wikipedia.org/wiki/Pelham_Grenville_Wodehouse

ČÍTÁRNA – KVĚTA PACOVSKÁ

<http://www.citarny.cz/index.php/component/content/article?id=722>

MEANDR – PETR NIKL

<http://www.meander.cz/petr-nikl>

WIKIPEDIE – KAREL ČAPEK

http://cs.wikipedia.org/wiki/Karel_%C4%8Capek

12. Resumé

I started to think about my bachelor work on my educational stay abroad in Poland. I was thinking about depicting life in Poland, Polish culture, people, landscape and the system of education.

During four months, which I spent in Poland I was taking photos, making sketches, talking with people there. After back to home I took this material and I tried to think how I can connect it in one bachelor project.

After that I found the way how to make it – the book. So I started to draw some ideas by a pencil. I scanned the pictures into my computer and modified into Photoshop. I made some colorful surface, I also scanned into the computer and I made some experiments with this surface and pictures.

I added some ornaments and small sketches to complete the illustration.

To the end I took the text and illustrations and finished all work in programme InDesign.

The connection drawing and colorful surface looked quite good. I continued in this way and I made about 20 illustrations to my text about Poland.

The text is not too serious. I tried to depict the four months live there easily. There were no problems or hard things to solve.

I hope, that the book shows nice country, habits, life in it.

13. Seznam příloh (fotografie vlastní)

Příloha 1
Úvodní a závěrečná ilustrace

Příloha 2
Výběr z ilustrací

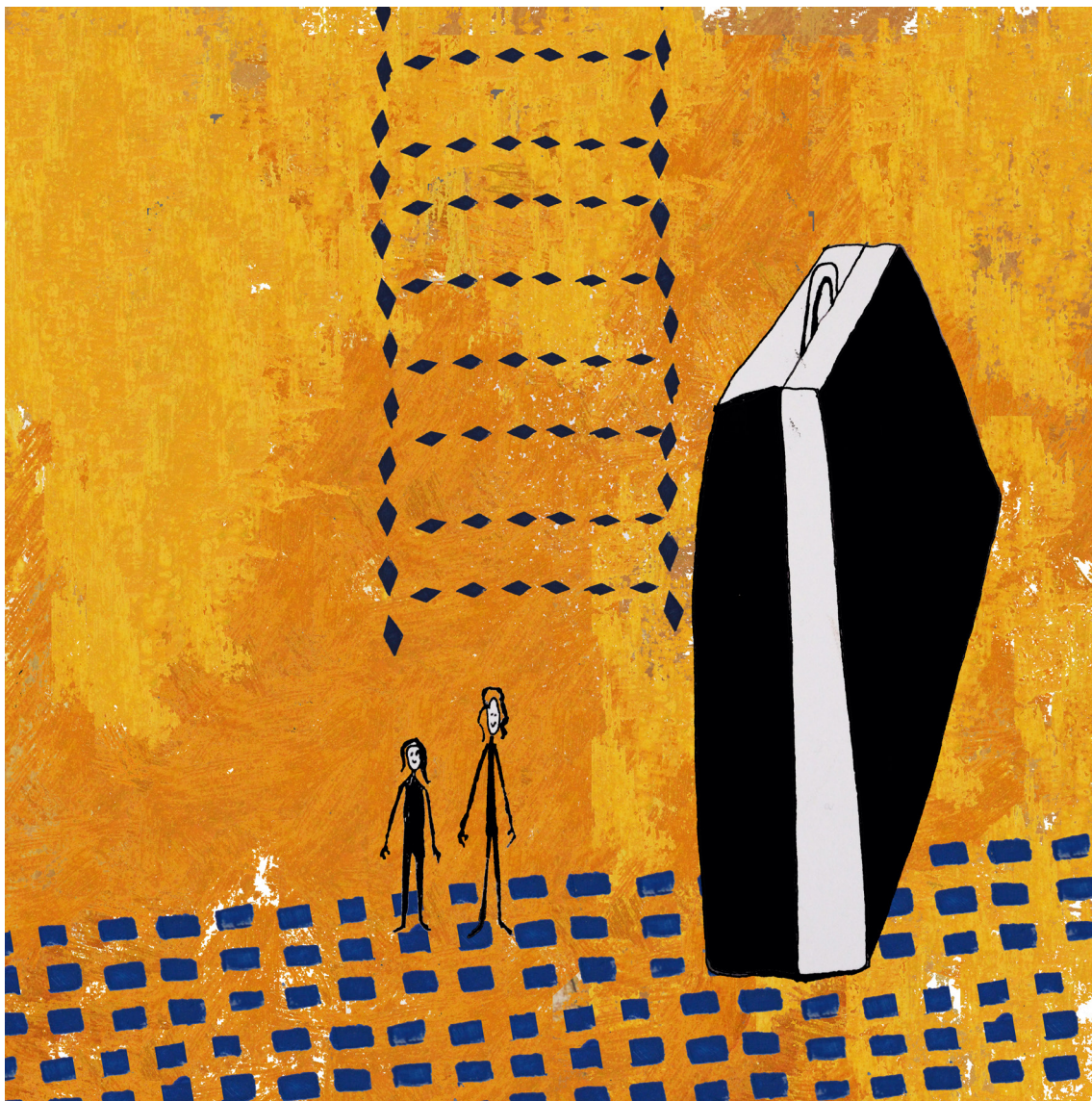
Příloha 3
Výsledná kniha – fotografie titulu, výběru dvojstrany a předsádek

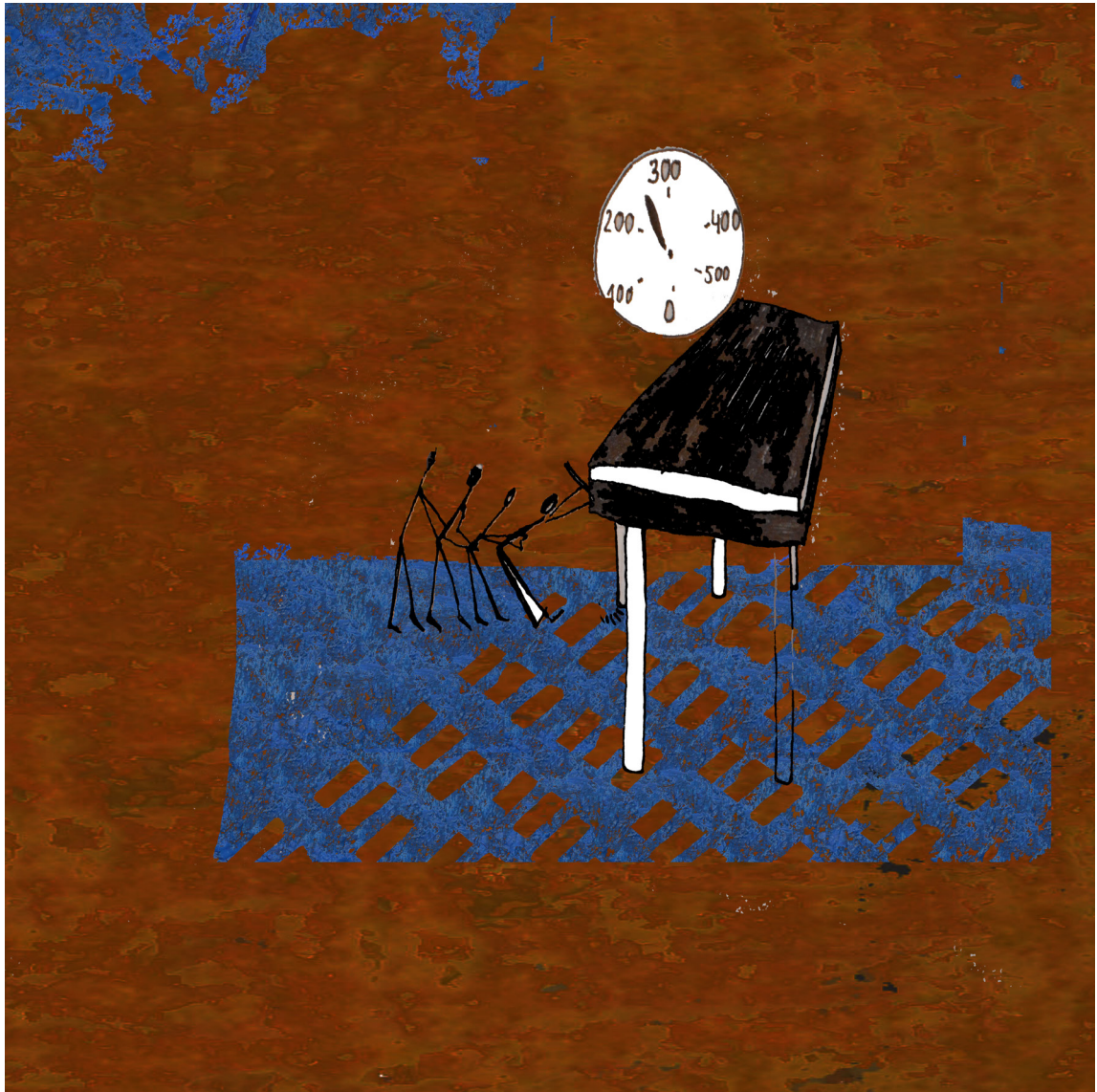
Příloha1

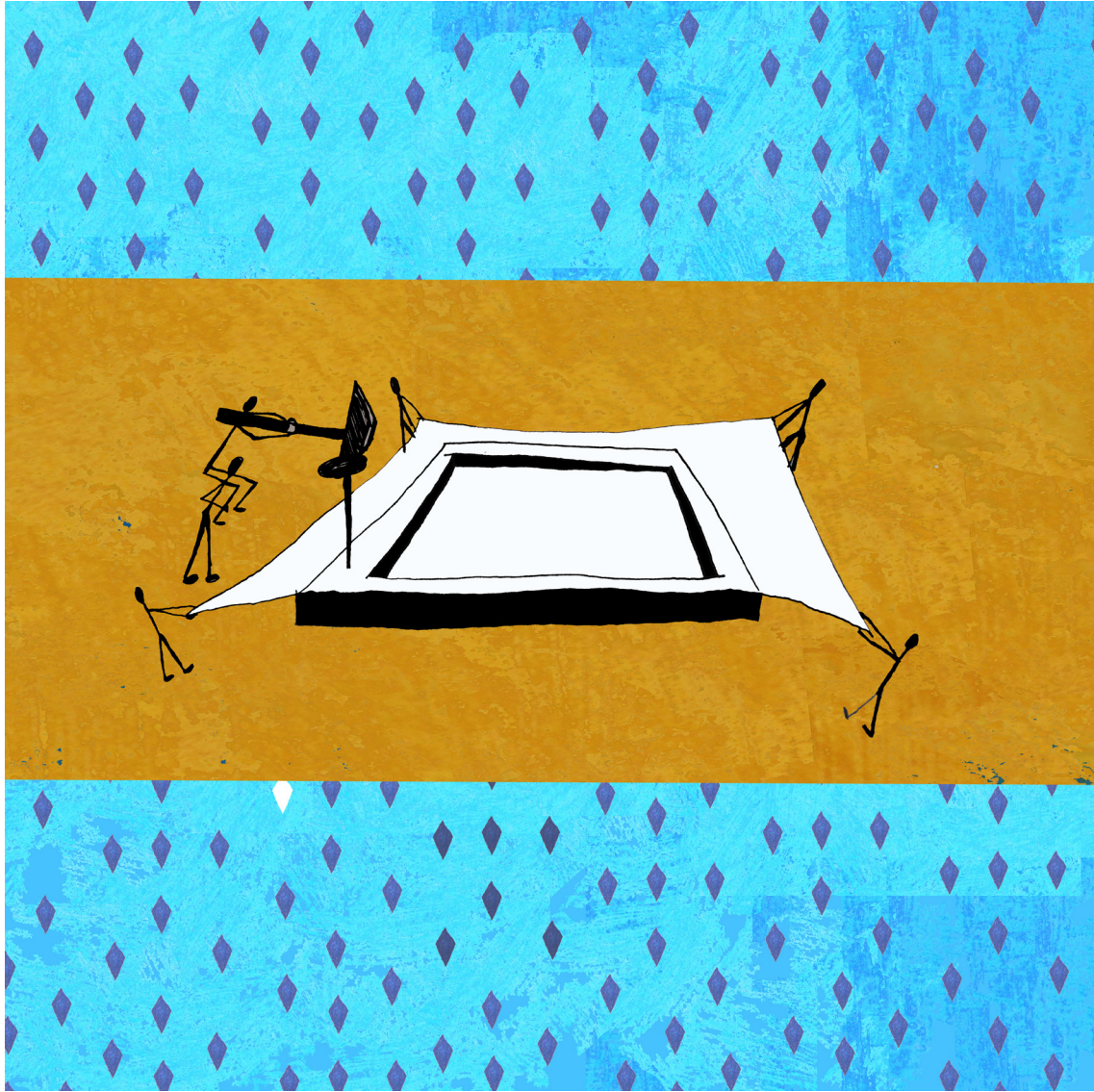
Příloha 2

Příloha 3

Nužnice

Nadím neopřehledným přehledem se mála ilustracemi. Mladík Čouh-wa-ku byl opravář mlýna a přítelkyně a nevěstka
ně raději a jeho, že sám na smrti zanedbával. Pod jeho vedením se pracovalo opravu přístroje.
Tudíž jeho Nužnice k pově. Člák háček, které jsme si vybraly, byly napraveny v čestně, ale i tak se nám podařilo
dostávat (za pomoci radků, radků a jasných úst) na provedení karekóla žena.

Nežde jsem si, že měi tužně knižku, necháme ji poslati svázat, ale na ústo škole se odvězdvával pouze vyřídění
dovoleny. Dvěta má to přehledně.

Nač Čouh-wa-ku a má mála opravový zájem. Na každém setkání se má práva, jak se mám dafit, ovšem málo nebo
něchčí, sá a očita neprobíháme pomoci. To bylo opravu mlýna. A vždy jsem měla, že se všichni v pořádku.
Dokone neprovozovávali setání v samotné soustavy své v řízení lampadu, abychom se lípě nacházely do kouděra. Za
tímto účelem pak dověra kroměže sládkovi, koláčů, chlebočků, kávy, mléka a dalších potravin. Samozřejmě se to
množila mlýna, takže jsem, co vnitřní kůl si očividně došli, všechno nahradila do rožníka kuchař, a dala nám to se slavy.

Je více raději jsem, že své chybě, ale proto, že jsou mlýna.

Jako a při samotné kůle v svých hodných podstatě má, studení si uvědomil čit nebo káva a povidala si, možná se
přehledě komunistů. Na dvojnásobek „učitel“ ženo zchodilo kolem patnácti studentů včetně těch, kteří tvořili
bibliotéky a diplomky také se komuniste vřídily hošně prozřítla a čláky jsem si tak vždycky mohli přeremé dka-
te.

Na tomto přehledu jsem se pravidelně setkávaly také s Dwellonem, Alisou a Zuzou. Jednou jsem dorazily na hodinu
jako jsem řízení v mlýna, kde byly různé věci a v tomto vřídání a nakládání typická jako, kromě a speciality věcí
modních křepů a regentů. Než přišel čas na má komunistička, uvořovaly jsme ženské a polské vřídání. Takové setkání
bylo opravu přístroje.

